

VERVOLG JAZZ INTERNATIONAL ROTTERDAM

Reginald Veal, de bassist van het Joris Roelofs Quartet. (Foto: Joke Schot)

Joris Roelofs; zijn kwartet was het absolute hoogtepunt van het festival. (Foto: Joke Schot)

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

Improvisatie was het thema van het optreden van **Dooyeweerd, Blom, Van Hemmen** op respectievelijk bas, saxofoon en drums. Hoewel er volgens eigen zeggen geen leider zou zijn, was het toch Jasper Blom die de route bepaalde. De muziek was veelal compositievrij, maar toch bleef de spanning uit. In het tweede stuk ontstond een kort momentje swing. Maar later begon het opeens toch te boeien! Een stuk dat eigenlijk klaar leek, werd toch weer door de drummer doorgestart. Pure improvisatie.

Tot slot bestormden vijftien Belgen het podium; de **Flat Earth Society**. In tegenstelling tot hun thuisland zijn ze in Nederland nog niet zo bekend. De excentrieke big band speelde met heel serieuze gezichten humoristische thema's met titels als: 'Miss Possible' en 'Kotopoulology.' Muzikanten die even niet speelden zaten op de grond of liepen naar de zijkant, zodat de solisten goed zichtbaar waren. De funky muziek zou heel goed tekenfilms kunnen begeleiden. De groep had een perfecte timing en dat met minimale aanwijzingen van leider Peter Vermeersch.

Drummer Gregory Hutchinson van het Joris Roelofs Quartet. (Foto: Joke Schot)

De zondag opende met het absolute hoogtepunt van het festival: Het **Joris Roelofs Quartet**. De 25-jarige Roelofs woont en werkt in New York en heeft drie topmusici in zijn kwartet: pianist Aaron Goldberg, bassist Reginald Veal en drummer Gregory Hutchinson. Dit was het enige straight-jazzconcert en je had het gevoel dat je in een New Yorkse jazzclub zat. Tijdens het optreden ontstonden twee kostelijke schijngevechten waarbij de solo's steeds van persoon wisselden: eerst piano en altsaxofoon en later bas en drums. Vooral het laatste was erg interessant omdat Veal stevig en pulserend aan de snaren rukte. Het gekozen repertoire was bepaald niet laagdrempelig, maar wat een fabuleus talent bleek Roelofs op klarinet! Hij speelde sommige passages zo zacht en teer dat het maar net hoorbaar was. Het laatste stuk was dan ook een van de mooiste die ik de laatste tijd gehoord heb, broos en stijlvol. Op weg naar de andere zaal werd er vol lof over dit optreden gesproken.

